Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Marc Leclercq

tegen

Krant van West-Vlaanderen

Met een mail van 22 mei 2019 dient de heer Marc Leclercq een klacht in tegen Krant van West-Vlaanderen. Aanleiding is een artikel van 17 mei 2019 onder de titel *Oplichter aan het werk in Staden.* Verantwoordelijke uitgever Sophie Van Iseghem van Roularta Media Group en hoofdredacteur Jan Gheysen van Krant van West-Vlaanderen antwoorden met een brief van 3 juli, waarop Marc Leclercq repliceert met twee mails van 9 en 15 juli en Sophie Van Iseghem en Jan Gheysen opnieuw antwoorden met een brief van 29 augustus 2019.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 7 oktober 2019. Marc Leclercq woonde de hoorzitting bij. Voor Krant van West-Vlaanderen waren Sophie Van Iseghem en Jan Gheysen aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een zakenman uit de omgeving van Antwerpen die, zo staat in de inleiding, in Nederland en België wordt beschuldigd van oplichting en sinds kort geregeld in Staden zou verblijven. Volgens een ex-vriendin knoopt hij relaties aan met alleenstaande welgestelde dames waarna hij hen grote sommen geld ontfutselt. In Staden zou hij nu een relatie hebben met een dame die een kledingzaak uitbaat.

Het artikel verwijst naar het Nederlandse TV-programma *Opgelicht*, waarin de man werd beschuldigd van oplichting rond een zeilproject en twee schoenwinkels in Knokke. In het programma getuigden ook een aantal rijkere, alleenstaande dames, die zeggen dat de man hen om de vinger wond en geld leende, dat ze nooit terug zagen.

Krant van West-Vlaanderen laat een dame aan het woord die naar eigen zeggen slachtoffer is van de man en zegt dat hij zich sinds januari geregeld zou ophouden in Staden. Daar heeft hij volgens de getuige een relatie aangeknoopt met een alleenstaande dame die een kledingzaak uitbaat. De getuige zegt dat ze met het verhaal naar buiten komt omdat ze de dame ervoor wil behoeden dat ook zij het slachtoffer wordt van de man.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER is boos omdat de redactie van Krant van West-Vlaanderen hem geen reactie heeft gevraagd voor ze het artikel publiceerde. Het artikel noemt hem een oplichter. Het neemt de beschuldigingen uit het programma *Opgelicht* op de Nederlandse televisie zonder enige controle over en voegt eraan toe dat hij nu actief is in Staden, wat evenmin gecontroleerd is. Dat is laster en eerroof.

Klager zegt dat hij nooit veroordeeld is en dat er in België noch in Nederland gerechtelijke procedures tegen hem lopen. Toch schrijft de journalist in de inleiding dat hij in België en Nederland beschuldigd wordt van oplichting.

De redactie heeft haar informatie van een dame met wie klager vroeger een relatie heeft gehad. Zij contacteert iedereen uit zijn omgeving om hem te belasteren en heeft, samen met een gewezen zakenpartner van klager, ook het Nederlandse TV-programma *Opgelicht* van AVROTROS ingelicht. Ze wil graag optreden als behoedster en beschermster van vrouwen, maar weet niet dat de vriendin van klager al lang op de hoogte is van wat er reilt en zeilt in België en Nederland. Als de redactie klager vóór publicatie had gecontacteerd, dan had hij al die informatie kunnen geven en de opgelopen schade kunnen voorkomen. Maar de redactie heeft klager op geen enkel moment om wederhoor gevraagd.

Krant van West-Vlaanderen zegt dat wederhoor niet nodig was, en ook overbodig, omdat klager ook geen reactie wilde geven aan het Nederlandse televisieprogramma. Dat klopt niet, zegt klager. Hij wilde wel reageren, weliswaar op zijn voorwaarden, zoals blijkt uit een vonnis in kortgeding van een Nederlandse rechtbank van 20 mei 2019.

Klager besluit dat de redactie zich eenzijdig heeft laten informeren door ex-geliefden en/of voormalige zakenpartners, zonder hem te contacteren en te verifiëren of de verhalen die ze te horen kreeg juist waren. Krant van West-Vlaanderen zegt dat de journalist het verhaal getoetst heeft aan berichtgeving in andere media, maar alle media refereren naar hetzelfde programma op de Nederlandse televisie. Zo’n aanpak is lasterlijk en schendt het vermoeden van onschuld.

KRANT VAN WEST-VLAANDEREN wijst op het maatschappelijk belang van de informatie en zegt dat wederhoor vóór publicatie niet nodig was.

Een kleine zoektocht op binnen- en buitenlandse media levert snel voldoende stof om kritische vragen te stellen bij de credibiliteit en de twijfelachtige (handels)praktijken van klager. Hij is geen onbeschreven blad. Als deze ‘beruchte’ persoon dan in West-Vlaanderen is, is er voldoende maatschappelijk belang om erover te berichten in de regionale weekkrant.

De bron die de informatie bezorgde aan de redactie en ook één van de bronnen was van het Nederlandse TV-programma, wordt in het artikel afdoende gekaderd. De krant vermeldt duidelijk dat ze een ex-partner van klager is. Ze is ongerust dat klager zich in Staden ophoudt en in die zin is het artikel een waarschuwing.

De informatie die zij heeft bezorgd, heeft de journalist getoetst aan eerdere berichtgeving over klager in binnen- en buitenlandse media. De redactie mocht dan ook te goeder trouw uitgaan van het waarheidsgehalte van haar verklaringen.

Dat die verklaringen gebaseerd zouden zijn op rancune, zoals klager beweert, wordt tegengesproken door de feiten. Het staat immers vast dat klager er, door listen en bedrog, steeds in slaagde om zijn luchtkastelen door welstellende dames te laten financieren.

Het artikel vertelt niets nieuw en bevat geen dingen die niet elders al bevestigd zijn, behalve dan dat klager zijn werkterrein heeft verlegd naar Staden. Hij is daar gesignaleerd en het artikel schetst zijn achtergrond. Krant van West-Vlaanderen heeft als regionaal magazine haar lezers, en voornamelijk haar vrouwelijke lezers, daarover op een correcte manier ingelicht.

Het artikel is geschreven in de voorwaardelijke wijs en respecteert zo het vermoeden van onschuld, al is de titel *'Oplichter aan het werk in Staden'* scherp gesteld en een beetje ongelukkig. Waar de inleiding schrijft dat klager wordt beschuldigd van oplichting, gaat het over beschuldigingen door mensen in de omgeving van Staden.

Wederhoor was niet nodig. Als de redactie klager had gecontacteerd, zou hij niet hebben willen reageren of zou hij niet meer gezegd hebben dan dat hij alles ontkent. Zo'n wederhoor biedt geen meerwaarde.

Bovendien heeft klager zijn kant van het verhaal nog nooit naar buiten gebracht, ondanks de ruime media-aandacht die er geweest is voor zijn daden. Ook het programma *Opgelicht* op de Nederlandse televisie vermeldde dat de redactie klager maandenlang om wederhoor vroeg, maar van hem of zijn advocaten geen antwoord kreeg op haar vragen.

BESLISSING

Het artikel focust op de aanwezigheid van klager in Staden en verwijst naar het programma *Opgelicht* op de Nederlandse televisie om hem te schetsen. De journalist schrijft dat klager in dat programma werd beschuldigd van oplichting en vat een aantal beschuldigingen in de voorwaardelijke wijs samen. Krant van West-Vlaanderen breidt de beschuldigingen die in het TV-programma aan bod kwamen uit naar het optreden van klager in Staden onder de zeer affirmatieve titel *Oplichter aan het werk in Staden*. Verder vermeldt de inleiding dat klager *beschuldigd wordt van oplichting*, wat – volgend op de affirmatieve titel - de indruk wekt dat er een gerechtelijk onderzoek naar hem loopt, wat de krant nergens aantoont. Oplichting is een misdrijf en Krant van West-Vlaanderen uit met haar aanpak ernstige beschuldigingen die de eer en goede naam betreffen.

De Raad is van oordeel dat de redactie, overeenkomstig artikel 20 van de code, klager vóór publicatie een kans op wederhoor had moeten geven, wat niet gebeurd is.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 17 oktober 2019